Kanoweek 2022 zaterdag 11 juni t/m zondag 19 juni De Markische Umfahrt (185km.)

Dag 1. 11 juni: Joure - Campingplatz Jägerbude (Erkner)

Zaterdag 11 juni 2022: Joure - camping Jägerbude, Erkner: 660 km, eerst half bewolkt met later veel zon.

Eindelijk na 2 jaren uitstel, wegens corona, gaan we de Markische Umfahrt kanoën. Woensdagavond hebben de meeste deelnemers al de kano's op de aanhangwagen gelegd en de tocht onder het genot van een bakje al even voor besproken. Het was regenachtig maar de vooruitzichten voor ons kanogebied zijn zeer positief. Zaterdagochtend om 7.00 uur kwamen we bij ons verenigingsgebouw om alle bagage over te brengen naar de 3 auto's van Jan, Mient en de bedrijf bus van Siep. Heel handig om zo'n grote bus tot onze beschikking te hebben want anders was het nog wel een probleempje geweest om alle spullen mee te kunnen nemen. Achter de bedrijfsbus kwam de aanhanger. Maar oh, wat kregen we een naar bericht te horen. Marleen kan niet mee, ze heeft gisteravond haar enkel verstuikt en gaat vandaag naar het ziekenhuis voor foto's. Ze was gestruikeld over een tegelpad waar ze al 25 jaar overheen gelopen is. Onze reisleider Jan werd gisteravond laat nog in kennis gesteld en heeft met Luise contact gehad wat dit voor haar zou kunnen betekenen. Gelukkig wilde Luise toch mee. Ze heeft wel een licht blessure aan de arm (muis), maar zou de 1e en 2e dag de kortere route varen.
Om half 8 werd de groep nog even op de foto gezet en werd er afscheid van de aanwezige geliefden genomen. Na de route nog even doorgenomen te hebben gingen we op reis. In plaats van de afslag A7 te nemen namen we op de rotonde de afslag A6. Bij de afslag Sint Nicolaasga gingen we weer terug. Verder ging de reis voorspoedig. Om de 2 uur hielden we even pauze bij een wegrestaurant. Het was op zich rustig op de weg. In Duitsland mogen de vrachtwagens zondags niet rijden, of ze moeten een ontheffing hebben. De 3e pauze was bij de voormalige grenspost van de DDR. Dan realiseer je hoe fijn het is dat de checkpoints er niet meer zijn. Om plus minus vijf uur waren we bij de camping. We konden ons tentenkamp bij het stromende water (De Spree)

opslaan. Hier zagen we de bonte kraai die we verder de hele week zouden tegenkomen. Bij ons zie je ze niet wij hebben hier de zwarte kraai. De douchejes waren prima en om half acht konden we buiten bij het restaurant van de camping eten. Onze gastvrouw was zoals elk jaar “Manuela”. Een zeer vriendelijke mevrouw die wel van een geintje hield. De 1e Weisener lieten we ons goed smaken. Na een korte nazit bij de tenten gingen we rond elven de slaapzak in. Het bleek een luidruchtige nacht met het lawaai van de 4 baans snelweg vlakbij de camping en de overkomende vliegtuigen van en naar de luchthaven van Berlijn. Deze camping raden we dan ook niet aan voor mensen die deze tocht nog eens willen maken.

Dag 2. 12 juni: Campingplatz Jägerbude (Erkner) - Lankensee (Zernsdorf) 31,8km

Van half bewolkt 20 C, naar volop zon, 26C.

Na een gebroken nacht, lawaai van de 4-baans weg en de vliegtuigen en het was een koude nacht (8C). Halverwege de nacht werd extra kleding aangetrokken. Al rond 7.00 uur werden de voorbereidingen alweer getroffen voor de tocht. Om 8.00 uur bracht Jan, Luise en Leo M. met de auto weg naar Neue Mûhle. Zodat zij de komende twee dagen geen 30 kilometer per dag hoeven af te leggen maar 15 km per dag. Hierdoor hadden wij ruim de tijd om de kano’s inpakken. Het duurde wat langer dan gepland voor Jan weer terug was. De plaats waar Leo en Luise zouden instappen was privébezit en al hoe vriendelijk het ook gevraagd werd. Ze mochten daar niet te water. Het blijkt dat hele stroken grond langs het water privébezit is en dan moet er geïmproviseerd worden. Om 9.30 uur vertrokken we bij de camping, verwelkomt door een zingende grote karekiet. Dit geluid zouden we nog heel vaak horen (in Nederland wordt de grote karekiet zeldzaam).

De stromende Müggelspre nam ons mee. Wat een pracht ervaring met waterplanten die onder water allemaal met de stroom mee buigen. Na een poosje kregen we een heel klein, niet voorspeld, buitje. Wel of geen regenjas aan. Het bleek de enige regendruppels van de hele week te zijn. Op een gegeven moment zagen we een kleine eend met 5 jongen. We konden het geen naam geven. Bij thuiskomst in de boeken gedoken, blijkt het de (vrouwelijke) brilduiker te zijn. De laatste dag nog een vrouwtje brilduiker met 3 jongen gezien. Na zo’n 5 kilometer kwamen we op een breed water, de Dämeritz See. We hielden uiterst links aan en kanoden meanderend op de Gosener Graben, door een bos. Nog een mandarijn eend gezien. Hierna kwamen we op de Sedin See en zochten een plek om even te pauzeren. Midden het brede langgerekte water was een eilandje met veel kanosteigers. Hier mag men ook (wild) kamperen. We hadden nog 20 km te gaan. De hele tocht hadden we de wind mee. Via de Zeuthener See, de Sellenzugsee kwamen we bij de sluis. Hier even gepauzeerd. Af en toe zagen we de rode wouw vliegen op zoek naar een prooi. Heel herkenbaar met zijn staart in V vorm. Even verderop gingen we bij het ijs café Paula aan wal. Naast ijs kun je hier ook een kleine hap

krijgen. Het was wat vroeg voor het avondeten echter ze sluiten om 18.00 uur. Je moet soms even improviseren. Het was er heel erg druk. Na de koffie, schnitzel en ijs gingen we voor de laatste 6 km, via de Kruppelsee naar de camping aan de Zensdorfer Lankensee, bij de plaats Zernsdorf. De tenten opzetten, zwemmen, douchen, en bij elkaar zitten, genietend van de ondergaande zon. De fles berenburg en de borrelnootjes gingen rond. Rond elven lag ieder in zijn tent. Het was weer een koude nacht maar de volgende ochtend was de tent droog.

Verkorte route – van de sluis bij Konigs Wusterhausen – Prieros 16,5 km

Leo M. en Luise peddelen de 1e en 2e dag een verkorte route, de 1e dag van De Sluis bij Konigs Wusterhausen naar Prieros, waarna zij de 2e dag aansluiten bij de groep voor het stuk van Prieros naar Märkisch Buchholz.
Op de 1e peddeldag kan de rest van de groep rustig aan doen, Jan moet Leo en Luise met de auto en kano's nog naar hun startplek brengen.
Een kwartiertje rijden… niet dus. Door een gemiste afslag duurt het iets langer voor we op de plaats van vertrek aankomen. Het is even zoeken maar dan zien we een perfecte instapplek: een strandje wat weliswaar achter een hek ligt maar dat is niet afgesloten…
Dus brutaal als wij Hollanders zijn, even bij de waterkant gekeken of dit een goede plek was.
En ja hoor een perfecte instapplek, totdat er opeens een kordate mevrouw onze kant op kwam lopen, het bleek de beheerster van het strand te zijn die not amused was dat wij zomaar het strand opliepen. Ondanks alle charmes die Leo in de strijd gooide was ze onvermurwbaar☺ wij mochten daar niet instappen.

Gelukkig wist de sluiswachter nog een ander plekje en nadat Jan alle bagage en kano's had afgeladen zijn Leo en Luise samen vertrokken richting Prieros.
De tocht begon met het doorvaren van de sluis waarna we op een mooi meer kwamen: De Krüpelsee.

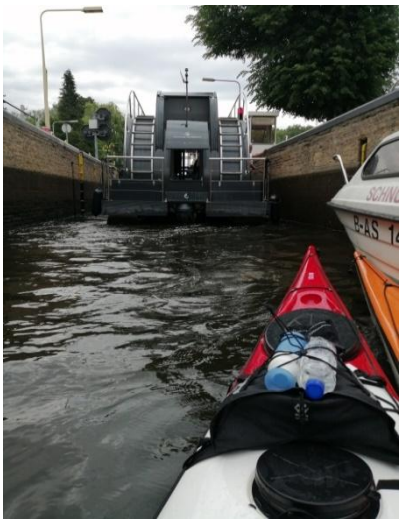

Bij de start regende het een beetje maar op het meer kon de regenjas alweer uit.
Het was voor beide even wennen om het ritme te vinden in die volgeladen kano.

Halverwege de tocht een stop gehad bij het Eiskaffee aan de Dahme bij Gussow waar natuurlijk wel wat lekkers genuttigd moest worden om de vakantie te beginnen.

Vervolgens hebben we onze tocht hervat waarna we rond 15u aankwamen bij campingplatz Am Mühlenfliess.
Daar vonden we een mooi plekje om te overnachten.
Er stonden zelfs speciale fietsen om mee naar de bakker te gaan.

Wij zijn maar lopend het dorp ingegaan en hebben daar heerlijk gegeten bij een klein restaurantje waarna we al snel onze tent opzochten. De volgende dag zouden we rond 11.30 de rest van de groep opwachten zodat we gezamenlijk voor 12.30 nog door de sluis konden om de tocht voort te zetten. Al met al een gezellige en relaxte “opstart”dag met prachtig weer.

Dag 3. 13 juni: Lankensee (Zernsdorf) - Biwakplatz Märkisch Buchholz 29,3km

Vandaag ook weer erg mooi weer en dus een droge tent bij het inpakken op camping Jägerbude am Lankensee. Vertrek vandaag met z'n zessen, Leo en Louise zouden we in de loop van de dag weer ontmoeten. Het ritme zat er bij mij met het kamperen nog niet, wat een chaos. Maar iedereen, en ook ik lag lekker op tijd in het water. De Lankensee lag er nog rustig bij. Is hier niemand of is iedereen aan het werk was de gedachte. Na het eerste stuk varen kwam er een lekker windje vanuit de rug op de Krupelsee. Zonder inspanning ging het lekker vooruit. Zo ook wat later op de Dolgensee. Op een eilandje daar zaten wel heel veel aalscholvers. Nooit zoveel bij elkaar gezien.

Hierna ging het naar Prieroser Muhle. Daar stonden Louise en Leo ons al op te wachten. Wel gezellig weer met de complete ploeg de sluis in. Siep voorop. Hij kreeg een flinke lading spuiwater over zich heen en kon zich nog net vasthouden. Hierna hebben we in geen enkele sluis meer vooraan gelegen.

Het was deze dag lekker toeren op de Dahm, de Grote Karekiet altijd vrolijk fluitend in de buurt.. Op naar Markisch Buchholz. Een leuke natuurcamping troffen we daar aan. Op een gezinnetje na helemaal tot onze beschikking. Wat een luxe! Het dorp zag er wat verlaten uit. Het hotel waar we wilden eten bleek een gaststätte die potdicht zat. Dus kookte ieder zijn eigen potje op de camping. Dit is in zo'n week een leuke afwisseling, die er van mij wel in mag blijven. De stuw die we de dag daarna moesten nemen werd verkend en op de camping werd onze eigen alcohol voorraad aangesproken. Met als resultaat een vrolijke avond waarbij we erg gelachen hebben. Waarom, dat kan ik hier beter niet vertellen!!!

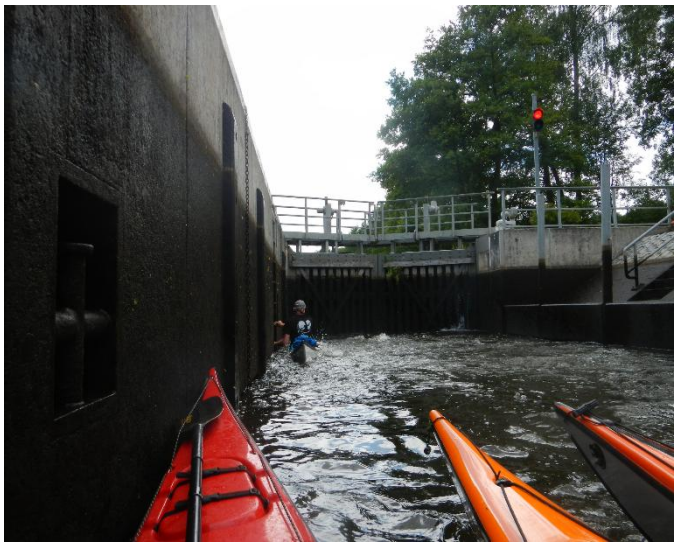

Dag 4. 14 juni: Biwakplatz Märkisch Buchholz - Werder/Spree (Wasserwanderrastplatz Matschke) 24,1km.

De biwakplatz bij Markisch Buchholz, dat was de plek waar we deze morgen werden gewekt, door de vogels of door het gerommel van je buurman/vrouw. Dat is natuurlijk prima, want we gaan weer verder. Eerst even naar het kleine winkeltje in het centrum, bij de kerk. Er lagen heel wat vers afgebakken broodjes en broden en dat was maar goed ook. Na ons bezoek bleef er niet zo veel meer over. Voor onze volgende overnachtingsplek moesten we ook extra water mee. Dit werd vast een topdag voor de winkelier.
Op de camping spullen inpakken, waar laat je het allemaal.? Dan weer op pad. De campingchef kwam ons nog even “uitzwaaien.” Ik was blij dat we de 6 euro voor het gebruik van de keuken klaar gelegd hadden.
Na een lange bocht, in de rivier, komen we uit bij de stuw van Markisch Buchholtz. Op de kaart stond het mooi omschreven; Bootsschleppen fur boote bis max. 300 kg. Dat was zeker slepen en duwen om de kar met 3 kajaks de helling op te krijgen. Het gebruik van de lier, dat deden we niet, gaat veel te langzaam. Boven kon je wel weer uithijgen. Wat een conditie!

Even pauze en dan naar de volgende stuw. Hier stond een kleinere kanokar, met wielen die schreeuwden om gesmeerd te worden. Het was een mooi kanaal, met groene oevers, die ons naar de Kothener See brachten. Ook weer heel mooi, de ruimte van dit meer, met op de achtergrond bomen en heuvels. Klein stukje meer en dan het Dahme Umflutkanaal in tot Leibsch. Hier was een dubbele stuw, een voor het kanaal en een gedeelte voor de Spree. Met twee sluizen, zelfbediening, die ons van het kanaal naar de Spree brachten en vervolgens van de Spree naar het lager gelegen riviergedeelte.
Met de stroom in de rug ging het soepel op weg naar Neuendorf. Weer een kronkelend smal riviertje, stromend door het mooie landschap. Bij Neuendorf pauze bij een imbiss met toilet.
Wat opviel onderweg, waren de grote bossen met geurende klimroosjes en het vlies dat op het water dreef. Dit liet wel smerig spoor achter op onze pas gepoetste kajaks.

Verder over de Neuendorfer See, mooi grillig gevormd, met bos tot aan het water en af en toe een opstekende wind. Wind en golven dreven ons naar de ingang van de Spree, daar ergens rechts tussen het riet. Je zou het zo voorbij gevaren zijn zonder goede navigator.
Stop bij de visserij Alt Schadow. Even slikken, hij had geen vis vandaag!
Pauze op zijn grasveld. Gelukkig nog wel paling uit de diepvries. Toch maar gekocht. Het toiletgebouw was bij de sluis en daar kon je ook drinkwater halen. Net na de sluis scharrelde er een groepje beverratten tussen de waterplanten. Ze lieten zich gemakkelijk benaderen.

Nu varen we weer met de stroom mee over een heerlijk slingerend riviertje. Weer een mooi landschap. Net voor Werder, wacht er dan een kampeerplek met Dixie op ons.

Er was nog meer, en dat was een grote groep kinderen, die lekker aan het zwemmen waren en daar ook hun tentjes hadden opgezet.
Knap hoor, dat je daar als begeleiders en in Canadese kano's mee op pad gaat.
Voor ons werd het een apart gelegen veldje, op een rustige afstand van het gejoel. Ook wij zochten het verfrissende water op. Tijd om naar het hotel te gaan. Wel gevonden, maar het was gesloten. De buurman vertelde, dat er geen gasten waren en dan gaat het hotel dicht. Dat werd dus kookspullen uit de kast en zelf wat klaar maken. Ik was blij met mijn paling met brood.
Voor deze dag en nacht stond het concert van de Grote Karkiet op het menu.
Weet je dat die ook de hele nacht door kan zingen!

Dag 5. 15 juni: Werder/Spree (Wasserwanderrastplatz Matschke) - Beeskow (Kanusportverein Beeskow "Spree") 26,8km

En weer peddelen we er een dag aan vast. De start begint de meeste dagen met een kleine palaver. Wanneer een ieder in water ligt is dat het moment om even te vertellen wat er die dag op het programma staat. Met volop zon en een lekker temperatuurtje peddelen we richting de sluis bij Kossenblatt. De eerste sluis welke we zelf moesten bedienen. Een draai beweging aan de blauwe hendel en het schutprogramma startte automatisch. De Spree kronkelt weer verder, onderweg een paar fraaie houten bruggen en daar waar de bomenrand wat verder van de oever staat een fraaie blik op het achterliggende veld. Met zo nu en dan een door beverratten aangevreten boom. Na verloop van tijd staan deze dode reuzen te schitteren langs de oever.

Soms is het contrast tussen van voor “Die Wende” en het luxe van nu wel erg groot. Sobere woningen met een speedboot voor de deur.
We varen door naar Trebatsch. Vlak daarna mondt de Spree zich uit in de Glower See. Het meertje lag er als een spiegel bij. Het werd weer even zoeken voor een pauze plek. Bij de ene oever veel steen onder water en bij de ander een beheerder die ons al van verre aan zag komen. Want met spoed reed hij naar de plek waar wij aan wal wilden gaan, of hij stond al te gebaren en schreeuwen dat dit privéterrein was. Doorvaren dus. Bij de uitgang van de Leißnitzsee werd ons doorvaren dan ook beloond bij een fraai stekje met een snackje. Bratwurst e.d.
Vanaf hier was het nog een kleine 8 kilometer varen naar Beeskow. Een mooi oud stadje met een burcht en vestingmuren. Hier overnachten we bij de Kanu-sportverein Beeskow "Spree". Een

vereniging van zo’n 160 leden, met een actieve groep jeugdleden. Wat hebben zij het goed voor elkaar. We werden hartelijk welkom geheten en na de formaliteiten kregen we een sleutel van het mooie en degelijke clubgebouw met prima voorzieningen. S ’avonds hebben we gegeten bij de griek.

Dag 6. 16 juni: Beeskow - Wasserwanderrastplatz Biwakplatz Neubrück 16,4km

Vandaag starten we vanaf het Kanusportverein Beeskow "Spree" eV.
Een lekkere rustige start van de dag, met eerst om 8 uur een wandeling naar de supermarkt Penny. Na genoeg voedsel ingeslagen te hebben voor 2 dagen, is het tijd om het ontbijt te nuttigen bij de tent. Om 10 uur staan we allen gereed om naar de Bäckerei Dreißig te gaan voor een bakkie met iets lekkers. Ook hebben ze hier heerlijke belegde broodjes, wat goed smaakte bij de lunch. Na een briefing van Jan starten we om 12 uur de kajaks, om aan de 16,4 km korte tocht te beginnen. Na een kleine kilometer hebben we al de eerste sluis, oftewel de "Schleuse Beeskow". Hier zijn we al vlot doorheen, waarna we de rustig slingerende rivier de Spree vervolgen.

Een anderhalve kilometer voor de finish komen we nog de zelfbediening sluis "Schleuse und Nadelwehr Neubrück" tegen, alwaar een 3 man sterk, het duitse raadsels proberen te ontcijferen over hoe de sluis werkt. Al met al redelijk gelukt kunnen we met 6 personen en 8 kajaks de sluis in, alwaar Jan en Sjouke de sluisdeuren bedienen. Na het sluiten van de achter sluisdeur wordt bij de voorste sluisdeur de klep open gezet voor het zakken van het water. Maar zoals al gezegd ,,redelijk gelukt” zakken we niet omdat ook de achter sluisdeurklep nog open staat, waardoor er evenveel water in als uit stroomt. Dit kon snel hersteld worden en konden we het rivierwater weer achtervolgen. Na de laatste 1,5 km zijn we zo rond half 5 aangespoeld bij de Biwakplätz Neubrück, ons eindstation van vandaag. Een gewoon grasveldje met wat picknick tafels en 1 dixi. Wat heeft een mens nog meer nodig!

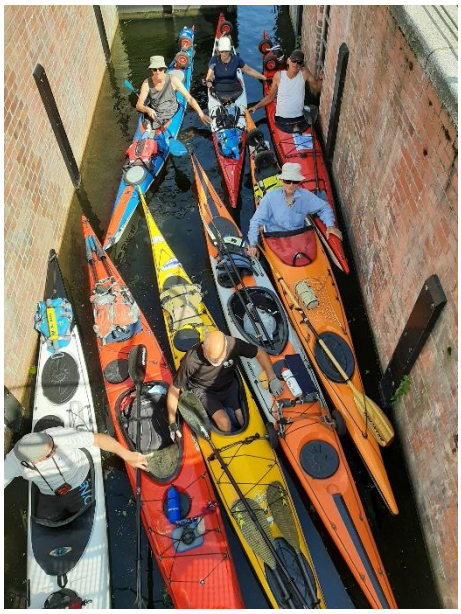

Gelukkig is er ook nog het beroemde Eiscafé & Biergarten van Hubertus Hartmann, alwaar we het biertje en een simpele maaltijd lekker laten smaken.

Dag 7. 17 juni: Biwakplatz Neubrück - Roeivereniging Fürstenwalde 25,1km

Ook deze nacht is weer van alles in de tentjes te horen. Nu maken de kwakende kikkers de meeste herrie.
We vertrekken vandaag weer eerder dan de vorige dag, we gaan al om half 9 op pad.
De eerste 8 km gaat over een oorspronkelijk deel van de Spree. Het is een bochtige, meanderende en smalle rivier met prachtige oevers. Er is een stel zwanen in de buurt en één ervan start zijn vlucht met de poten in het water tussen de kano's door, vlak voor Louise. Een pracht gezicht!
De eerste en enige overdraging deze dag is bij een stuw, die is uitgevoerd in hout, waarschijnlijk een oudje dus. We houden hier onze eerste (koffie) stop. Daarna moet er worden overgedragen.
Besloten wordt elke kano met 4 man te dragen, 2 voor en 2 achter met gebruik van spanbanden.

Als we bijna alle kano's hebben overgedragen komt Siep erachter, dat we ook gebruik kunnen maken van een kar die op de rails staat en die dus bedoeld is voor overdragingen. De laatste kano wordt dan ook met deze kar verplaatst naar het lagere waterpeil.

De tocht gaat verder over een lang en breed kanaal, maar het is er zeer rustig wat de scheepvaart betreft. Hij is vrijwel voor ons alleen! De volgende stop hebben we bij Strandidyll Berkenbrück, gelegen aan een zij arm van de Spree.
Hier nuttigen we de lunch, en bestellen we nog wat bij het restaurant, met een sanitaire stop.
Ook hier valt het ons op dat er veel nogal dikke mensen wonen, er worden al grapjes over gemaakt.
Halverwege de middag naderen we Fürstenwalde en het eerste wat we daarvan zien is een gigantisch grote meelfabriek met een eigen haven en een spoorlijntje. Bij het centrum van de stad gaan we nog door een sluis en om kwart over 4 komen we aan bij de roeivereniging. De vereniging is al opgericht in 1893 en dat is ook te zien aan de bebouwing, die vrij spartaans is ingericht.
Na douchen en tent opzetten gaan we eerst met zijn allen boodschappen doen en s' avonds hebben we heerlijk buiten gegeten bij een Italiaan.
De avond wordt afgesloten met vuurwerk, in een vlakbij gelegen restaurant wordt namelijk een bruiloft gevierd en dat willen ze laten weten ook!

Dag 8. 18 juni: Roeivereniging Fürstenwalde - Campingplatz Jägerbude (Erkner) 31,8km

En dan is het zaterdag 18 juni en is alweer de laatste peddel dag van deze fantastische week aangebroken.
De vooruitzichten zijn warm, warmer en zéér warm voor deze dag. Er wordt 34 graden voorspeld met een windkracht 3.
Het geen betekent: vroeg uit de veren.

We zitten dan ook al om 8.30u klaar in onze kano voor het laatste palaver van deze reis. Het advies is goed smeren en vooral veel drinken en voldoende pauzes!
Na ca 5 km komen we het laatste obstakel van deze week tegen, een stuw.
We maken meteen van de gelegenheid gebruik om een korte pauze te houden onder de bomen.
Waarna er met vereende krachten wordt begonnen aan het overdragen van de 8 zware kano's.

Nadat iedereen aan de overkant van de stuw dan toch uiteindelijk in de kano belandt, peddelen we rustig verder over de prachtige Müggelspree. Wat een geweldige natuur, helder water met veel waterplanten, bomen langs de kant en vooral veel bochten waardoor het na elke bocht opnieuw een verrassing is hoe het landschap er uit ziet.

Na 13 km volgt de 2e stop; dit keer bij kanocentrum Hangelsberg wat zich voor ons gevoel in the middle of nowhere bevindt, maar waar verrassend veel drukte heerst. Dagjesmensen die een kano huren, mensen die het terras opzoeken en een grote hoeveelheid aan nieuwe en gebruikte kano's die te koop zijn.

Daar met zijn allen in de schaduw ons eigen lunchpakketje genuttigd en daarna weer door voor het volgende stuk, nou ja na enig oponthoud dan… Sjouke kwam er in zijn kano achter dat hij zijn hoed kwijt was en die had hij toch echt wel nodig deze dag.

Dus weer uit de kano en na enig zoeken terug gevonden in de shop van het kanocentrum, gelukkig was hij nog niet verkocht aan een liefhebber ;)
Na 5 km eerst maar weer een drijfpauze in de schaduw, bijna jammer dat wij geen supplank hadden om net als deze mensen even lekker te dobberen.

Bij een volgende stop kon Leo W. het niet langer uithouden in de warmte en zocht verkoeling in het water.
Daarna onze weg weer vervolgd en elke keer dat we dachten: het kan niet mooier worden deze tocht, bleek dat toch zo te zijn, man man wat een schitterende route.
Na nog een aantal drijfpauzes komen we rond 16 uur aan op onze eindbestemming.
Voor de laatste keer de tent opgezet en de kano's alvast weer op de kar geladen voor de terugweg.

's Avonds heerlijk gegeten bij het restaurant waar de serveerster "Manuela" zich ons nog goed kon herinneren…

In de wc bleek een mooie afbeelding te staan waar één van de mannen een foto van had gemaakt en die natuurlijk ook door de anderen even in het echt moest worden bewonderd. Echter bleek na enig onderzoek dat deze vrolijke foto niet gemaakt was in de heren-wc maar bij de dames, dus ja mannen wat hadden jullie daar te zoeken? ☺

Na een reuze gezellige avond rond half 11 de tent opgezocht, de volgende dag moesten we vroeg weer op voor de terugreis.
Maar wat hebben we met z'n allen een geweldige week gehad, het kon niet beter!

Dag 9. 19 juni: De terugreis Campingplatz Jägerbude (Erkner) - Joure

De wekker ging om 6 uur af op campingplatz jagerbude in Erker. Na een week peddelen is het de laatste keer tent opruimen alles inpakken om bijna 8 uur vertrekken we richting Joure. 660 km rijden na een kleine 2 uur werd er getankt en hebben zelf ook maar even bakje genomen.

Op naar de volgende stop bijna 3 uur verder toch maar even stoppen en weer wat nuttigen weer 2 uur rijden even stoppen en toe kwam de grens in zicht er werd al voorzichtig met thuis gebeld hoe laat we in Joure zouden aan komen.
Om kwart over vijf waren we terug in Joure er stond een ontvangstcomité klaar met koffie thee en lekkere koeken een verrassing.
Het was een mooie en prachtige vakantie.

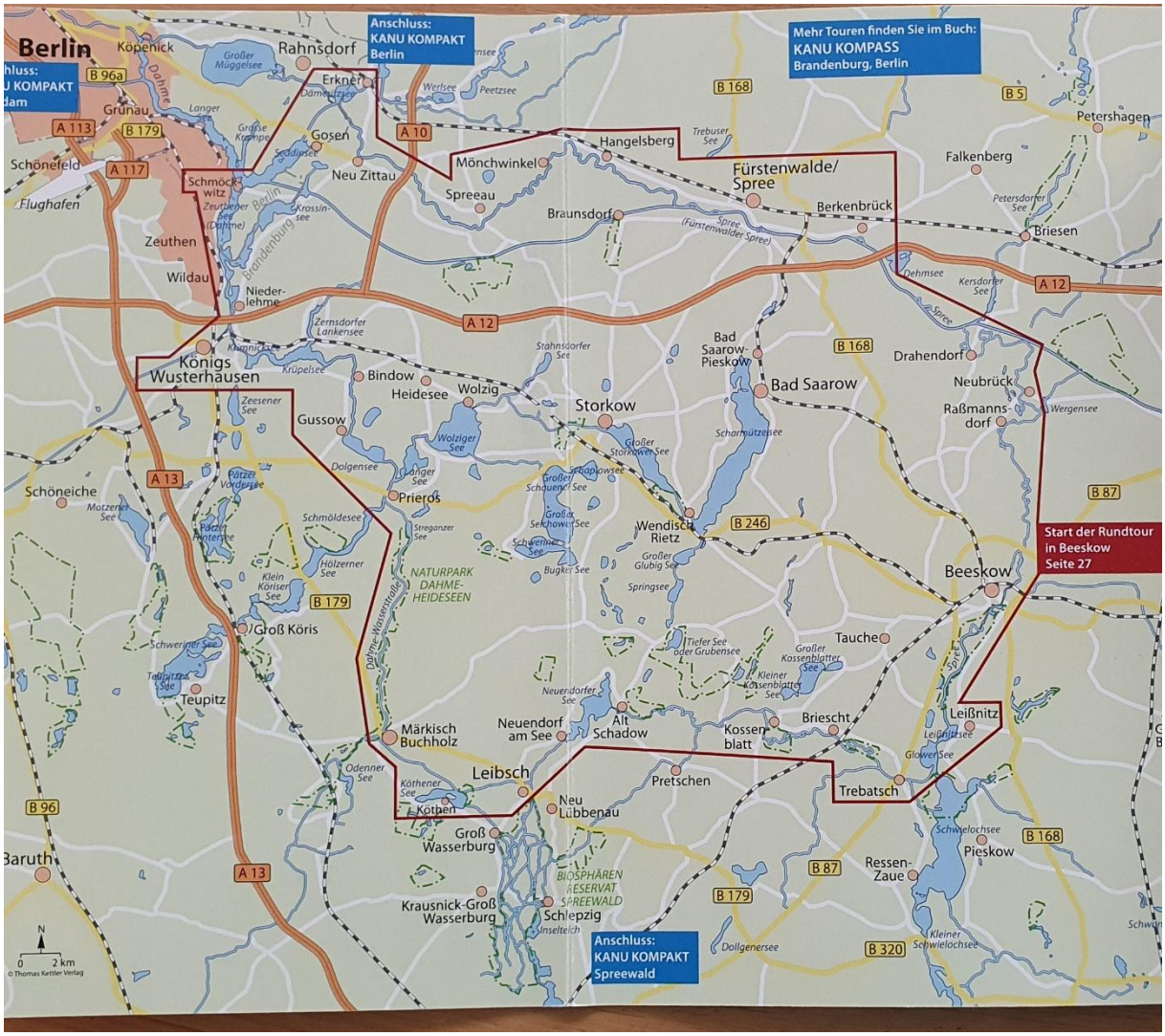

De route